

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

همخوانی اکولوژیکی و هماهنگی توسعه با محیط زیست در معماری

شیلا خازنی^{۱*}، پریسا علیمحمدی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

پست الکترونیکی: Shila_khazeni@yahoo.com

^۲ دکترای معماری، (استادیار) عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

پست الکترونیکی: Par.Alimohammadi@iauctb.ac.ir

چکیده

امروزه مفهوم شهرها و معماری بدون وجود فضای سبز موثر در اشکال گوناگون آن قابل مقایسه نیست. شهرها و معماری به عنوان کانون های تمرکز فعالیت و زندگی انسان ها برای اینکه بتوانند پایداری خود را تنظیم کنند چاره ای جز پذیرش ساختار و کارکردی متأثر از سیستم های طبیعی ندارند. در این میان معماری سبز و فضاهای سبز شهری به عنوان جزء ضروری و لایفک پیکره یگانه شهرها در متابولیسم آن ها نقش اساسی را دارا می باشد که کمبود آنها می تواند اختلالات جدی در حیات شهرها و معماری به وجود آورد. از اهداف مقاله ارزیابی کیفی و تدوین نقش فضای سبز در بهبود زندگی شهروندان و ایجاد آرامش خاطر در آن هاست. روش پژوهش از نوع کتابخانه ای و اسنادی است. نتایج پژوهش نشان می دهد که فضاهای سبز در معماری و شهرسازی دارای بازدهی اجتماعی و اکولوژیکی هستند که مهمترین اثر فضای سبز در معماری و شهرسازی، کارکردهای محیط زیستی، یا بازدهی اکولوژیکی آن هاست که شهرها و بناها را برای زیستن مساعد می سازد و با آثار مخرب گسترش صنعت و حمل و نقل مقابله می کند و موجب ارتقای کیفی در زندگی شهروندان می شود. اهمیت فضاهای سبز در معماری و شهرسازی تا بدان حد است که امروزه وجود این کاربری به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع به حساب می آید.

واژه های کلیدی: فضای سبز شهری، معماری سبز، شهروندان، کیفیت زندگی شهری، بازدهی اکولوژیکی

- مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری شیلا خازنی، عنوان: معماری زمینه گرا (گفتمان معماری و طبیعت)

طراحی مجتمع مسکونی در منطقه ۳ تهران

- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، گروه معماری، تهران، ایران